

วัฒนธรรมใบปลิว

การเขียนใบปลิวหรือบัตรสนเท่ห์โจมตีผู้อื่นดูจะระบาดในสังคมไทย “วัฒนธรรม” เช่นนี้คงเกิดจากความบีบคั้นหรือเก็บกดแล้วไม่กล้าแสดงออกโดยเปิดเผย ที่จริงมนุษย์ที่เจริญควรจะมีอิสระ กล้าหาญ เปิดเผย รับผิดชอบ ไม่ลอบทำร้ายผู้อื่น มีศักดิ์ศรีสมกับความเป็นมนุษย์ น่าจะมีการวิเคราะห์กันอย่างจริงจังว่าอะไรในสังคมไทยที่ทำให้พวกเราต้องทำตัวกันอย่างไม่มีศักดิ์ศรีเช่นนี้

ได้ข่าวว่าที่กระทรวงสาธารณสุขก็มีการออกใบปลิวกันบ่อย ๆ แต่บางคนก็ว่าน้อยมากถ้าเทียบกับกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งระยะหลังก้าวหน้าขึ้นไปอีกถึงขั้นวางระเบิดกันเลย ใบปลิวต่าง ๆ เหล่านี้ผมไม่ค่อยได้อ่านเพราะไม่ได้รับ และถึงได้รับก็ไม่ค่อยอ่านเพราะไม่ค่อยสนใจเรื่องการกล่าวร้ายกัน แต่มีคนมาบอกว่าใบปลิวในกระทรวงสาธารณสุขบางฉบับ มีชื่อผมเอี่ยวอยู่ด้วยเกี่ยวกับพวกอาหารและยาบ้าง และคนอื่น ๆ บางคนบ้าง เช่น หมอวิชัย โชควิวัฒน์ หมอสงวน นิต ยารัมภพงศ์

ผมเข้าใจว่าผู้ออกใบปลิวคงจะคิดว่าผมมีอำนาจ เพราะรู้จักผู้หลักผู้ใหญ่ในกระทรวงฯ อาจจะให้คุณให้โทษใครได้ เรื่องอำนาจทำให้เกิดความระแวงสงสัย เอาอกเอาใจ หรือการกระทำด้วยความหวาดกลัว ซึ่งเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนในสังคมไทย มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลและของสถาบัน ต่าง ๆ มาก เพราะ “อำนาจ” ที่แผ่ซ่านอยู่ในสังคมไทย

ผมเกี่ยวข้องกับกระทรวงสาธารณสุขมานาน แต่ไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจเลย ไม่เคยวิ่งเต้นเส้นสายให้ใครเป็น หรือไม่ให้ใครเป็นอะไรเลยทั้งสิ้น ซึ่งสามารถตรวจสอบกับบุคคลได้ แต่กระนั้นก็ตามความรู้สึกบีบคั้นของคนในกระทรวงฯ ก็ทำให้ออกใบปลิวกันเรื่องนี้ไม่ใช่ไม่มีมูลเหตุ นั่นคือในการโยกย้ายแต่งตั้งให้คุณให้โทษในกระทรวงฯ ทำโดยผู้มีอำนาจเพียงคนเดียว อำนาจยิ่งมากยิ่งขึ้นได้ง่าย และเกิดความบีบคั้นและเบี่ยงเบนทางพฤติกรรม

ในกระทรวงต่าง ๆ ควรจะมีองค์คณะบุคคลที่มีความรู้ดี เป็นที่เคารพนับถือของคนทั้งหลาย เป็นผู้พิจารณาการแต่งตั้งโยกย้ายโดยอาศัยความสามารถและคุณธรรมเป็นหลัก เกียรติและศรีก็จะบังเกิดขึ้นในกระทรวงต่าง ๆ

เมื่อเร็ว ๆ นี้ยังมีใบปลิวอีกประเภทหนึ่งคือ “ฉีก หน้ากาก...ประเวศ วะสี กับพวก” ใบปลิวนี้ถ้ารู้จักปะติดปะต่อโยงโยเรื่องราวก็จะบอกตัวผู้เขียน ผู้เขียนนี้อยู่แถว ๆ รามาริบัติ เกี่ยวข้องกับเรื่องยาและ รสข. คณบดีอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็รู้ว่าใครในคณะของท่านที่เป็น “นักเขียนวิทยานิพนธ์นิรนามแห่งรามาริบัติ” ผู้ที่ไม่ค่อยทำงาน แต่แต่ง “วิทยานิพนธ์” โดยไม่ลงนามเที่ยวโจมตีผู้คน รวมทั้งตัวคณบดีเองด้วย ซึ่งดูไปก็น่าสงสาร

เป้าหมายของเขายู่ที่องค์กรเอกชนทางสาธารณสุข เพราะองค์กรเหล่านี้เคยร่วมกันต่อสู้ให้เอากาเพื่อนออกจาก ยาแก้ปวด ซึ่งทำความเจ็บแค้นให้ “นักวิชาการ” ผู้ที่ฝึกใฝ่อยู่บริษัทยาผู้นี้มาก ที่จริงเราไม่ต้องการทำร้ายผู้ใด แต่เราต้องปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชน ถ้ากระทบกระเทือนผู้ใดไปบ้างเราก็เสียใจและเห็นใจ ถ้ามีทางใดที่เราจะช่วยให้เราจะช่วยได้เราก็จะช่วย

ที่เขียนโจมตีเรานั้น เราไม่เจ็บดอก อาจเอามาตีพิมพ์ ให้ได้อ่านกันเสียด้วยซ้ำไป เราไม่คิดว่าเราต้องตีหรือถูกต้องไปทั้งหมดแต่งงานของเราเป็นงานที่เปิดเผยและตรวจสอบได้โดยสาธารณะ และไม่ทำร้ายใครทั้งในที่มีดหรือที่สว่าง